

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya... 450 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per avia, una pesseta de rebués

ANY X-NUM. 3,129

EL POBLE: CATALA

BARCELONA, DIMECRES 8 D'OCTUBRE DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

**Darrers dies de la
Exposició i venda de les
Novitats de l'Estació**

Nombroses ocasions

Articles d'Alta Novitat

Dilluns, 13 d'octubre i dies següents

EXPOSICIÓ ESPECIAL I VENDA DE

CATIFES, TAPICERIES I CORTINATGES

**Mobles, Lámpares, Figures, Rellojges, Enconxats,
Mantes, Edredons, Cerámica, Plantes i flors de
adorn, Hules, Tapets, Colxineres, Estores, Cor-
tinetes, etc., etc**

Preus considerablement reduïts

ELS ADVOCATS DON SECUNDI CODERCH MANAU
i DON SECUNDI CODERCH MIR

Han traslladat el seu despatx al carrer de Bailén, 15, primer. Xarifa a Ausiàs Marc.

R. NOGUER I COMET. - ADVOCAT Despatx: Baixada Sant Miquel, 5, pri-
mer. Consulta de 4 a 6. Teléfon 2,370

Revista estrangera

La qüestió d'Ulster des del punt de vista doctrinal

Heus aquí un tema singularment suggestiu. Estudiar l'aplicació del principi nacionalista al cas de la província irlandesa de l'Ulster, ens sembla d'un alt interès.

L'estudi dels problemes nacionals vivents ens fa conèixer temps ha de que cal donar una major flexibilitat a la doctrina soscoguda pels teoritzadors del nacionalisme en la nostra terra. Tal com aquesta doctrina ha estat formulada, resulta sovint inaplicable a la realitat. El nacionalisme excessiu i la negació del principi del pacte són les dues principals de la doctrina a què al·ludim. Per això nosaltres, davant la realitat objectiva del problema de les nacionalitats, hem fet dues afirmacions: la de l'insuficiència dels elements naturals per a la determinació de la constitució de les nacions, i la de la necessitat d'afegir, en la seva essència, la teoria del pacte, és a dir, l'element de la voluntat humana. Aquestes afirmacions no desnaturalitzen el principi de les nacionalitats: el compleixen. Lluny d'arrestar-lo, el fan entrar dins els moderns corrents ideològics i científics.

El cas d'Ulster és tan difícil i complex, que no pot ésser resolt ni per l'aplicació pura del principi de les nacionalitats, ni pel mateix principi del pacte. És un cas que en l'Ulster no hi ha prevenció, o al menys no va tractar.

Vegem-ho. Aplicant la doctrina nacionalista a la província d'Ulster, ens trobem amb que una part dels elements naturals de la nacionalitat diuen que ha de pertànyer a l'Irlanda autònoma. Aquestes elements són l'història (parcialment) i la geografia. En el cas d'una illa, la geografia té una importància principal. L'Ulster és territori insular, i no pot separar-se materialment de l'Irlanda. Fins a l'invasió de les hordes devastadores de Guillem d'Orange, en el segle XVII, la província d'Ulster va estar ocupada exclusivament per irlandesos. En el Parlament irlandès, desaparegut en 1800 per l'unió a la Gran Bretanya, els irlandesos hi tenien els seus diputats.

Però, sigui com sigui, el territori de l'Ulster està avui ocupat per gran nombre de protestants britànics, enemics implacables de l'Irlanda, els quals se neguen en absolut a ésser governats pel Parlament de Dublín. Els irlandesos són majoria, encara que feble, a l'Ulster. Formen la gran majoria de la població de Belfast, la capital de l'Irlanda. Representen l'element industrial, el més ric, el més productiu. L'Ulster és el seu territori des de moltes generacions ençà. Enemàticament, doncs, no és irlandès, i qui pot negar l'importància essencial de l'element ètnic des del punt de vista nacionalista? En quant a l'element històric, els irlandesos poden invocar en favor de la seva tesi, el seu establiment secular sobre les terres ulsterianes.

Encara podem afegir l'element econòmic, que també és favorable als irlandesos. Essent així, i tindrà raó els irlandesos? Oh, no! que hi ha fortes objeccions a fer a la seva tesi. Ells estan establerts a l'Ulster, però gràcies a l'invasió britànica de Guillem d'Orange, gràcies a l'extremisme dels quals llevants la vida i robaren el patrimoni. Hi ha un vici d'origen en l'ocupació d'aquella província pels anglesos i escocesos que següen a Guillem d'Orange. Parlant d'Andrèu, ja varem fer remarcar que l'Ulster és l'ocupació d'un territori no és prou per a justificar la seva possessió, ni admet després de segles.

La veritat és, per tant, que els elements naturals, al contrari, no arriben a determinar del tot a quina nacionalitat pertany l'Ulster.

En molts casos d'aquesta naturalesa, el principi de la voluntat humana pot resoldre l'antinomia. Un pactista dirà: «L'Ulster ha de pertànyer a la nacionalitat que vulguin els seus habitants.» Però és el cas que allí estan barrejats els irlandesos i els anglesos. El seu nombre és casi igual amb una lleugera diferència en favor dels irlandesos. Aquests triaran la nacionalitat britànica. Aleshores se condemnaria a un règim dolorós a mig milió de patriotes irlandesos que habiten l'Ulster. I això tampoc és just, tampoc respon al principi de la voluntat humana. Una minoria numèrica de la majoria, car ningú pot desmarcar l'unitat individual en l'expressió de la voluntat col·lectiva. Però el cas d'una minoria que és gairebé tant nombrosa com la majoria, fins al punt que fa conquesta un major nombre de llocs parlamentaris, presenta un altre aspecte. En afers d'aquesta mena, que afecten la vida i l'esdeviniment d'un país, que decideixen per sempre la seva sort, la voluntat de la meitat més un no és prou.

Es més: dins la província d'Ulster hi ha contrades i municipis on són majoria els irlandesos. Aquestes contrades i municipis no haurien de seguir la sort del restant d'Ulster. Delimitarem la zona irlandesa i la zona anglesa? El resultat seria geogràficament desbaratat, i en alguns punts inaplicable.

Com resollem, doncs, el problema de l'Ulster? En primer lloc s'haurà d'adoptar un criteri de justícia, el qual fa decantar-nos per la tesi irlandesa, malgrat els arguments que la perjudiquen. En segon lloc, fent concessions i donant garanties als protestants. En una paraula: s'ha de resoldre per un compromís polític i legal, per un prudent arbitri.

Es precisament això lo que proposen els liberals anglesos i els nacionalistes irlandesos.

CASA MARTÍ
REGALS: Joteria, Plateria, Rellogeria
Objectes d'art, Màquines fotogràfiques, porcelanes, mobles, etc., a preus sens competència i de veritable ocasió. Està a temps d'adquirir tota persona que li operacions a la mateixa. - Única a Barce. St. Pau 28

Ciudadanes

Un hom arriba a casa portant al cap la nova llegida en les pàgines de la Rambla.

Entres i davant la riotera cara de la esfinx cuinera, preguntes:
—Què tenim per dinar?
—Macarrons a l'italiana.
Tranquil ja, respecte a la minestra, te trets el capell, l'americana el coll i els punys.

Aleshores entres en les habitacions de esbarjo. La família hi és reunida. Un llegeix un diari, la germana festeja, la germaneta fa randes i la mamà bo i rondinant recita els baixos d'uns pantalons estivals.

Un altre germà lleix, tot seriós, en un recó.

A la teva entrada t'embesteixen amb un seguit de preguntes:

—Has vist a l'amo per a que's pini les portes?

—Sabs que l'Emília està malalta?

—No has vist la postal de la Pepeta?

—Un home diu: si o no, segons convingui. Dintre del pap, porta embó, la nova, la grata nova de l'arribada d'En Poincaré a Madrid.

S'alça per a engegar-la, quan oïra al germà solat qui lleix un llibre.

—Què fas, Jaume?

—Estudio. Ara aprenc el mecanisme del mautser, que és la llició de l'escola d'España aquesta nit.

Un hom que ja tenia la nova de l'arribada d'En Poincaré, d'En Pichon i d'En Lyauté a flor de llavi, se l'empassa.

Es passador que'l nostre germà sapiga l'estructura: lo que no és agradable és que vagi a l'Àfrica, i aquest viatge sembla ser-ne un avís.

No atornemem la gent.

M. REI.

Sessió de la Diputació

Abir a la tarda, la Corporació Provincial de Barcelona celebrà la segona sessió de l'actual període (segona de 1913), la qual començà a dos quarts de cinc de la tarda, baix la presidència del senyor Prat de la Riba.

El diputat secretari senyor Cabot, llegí l'acta de la sessió anterior, que és aprovada i dona compte del despatx ordinari en el qual no hi ha més que una comunicació del comandant de moços d'esquadra, participant els serveis prestats per dita força durant el present mes.

Mocions, preguntes i interpel·lacions

Pels damnificats

Firmada pels diputats senyors Jansana, Mitjà i Font i Gumà, se presenta una proposició encaminada a socórrer als pobles damnificats per les darreres inundacions.

En ella es proposa:

Primer. Socórrer als pobles damnificats bé entregant-los alguna quantitat en metlles, bé rebués als respectius Ajuntaments part del contingut provincial que venen obligats a satisfer.

Segon. Destinar dites quantitats a la reparació de desperfectes públics, neteja i sanejament, utilitzant primordialment com a jornalers als que queden sense treball per no poder-se conrear de moment els camps que han quedat inundats.

El senyor Jansana apoia la seva proposició. Culpa a l'Estat de no haver fet res per a impedir aquests desastres. Diu que sense deixar de mètode el projecte d'endeament del Llobregat, se proveeixi a aliviar la situació dels pobles damnificats.

El senyor Mitjà també fa consideracions sobre la catàstrofe i demana que's destini a socórrer la major quantitat possible dintre de lo reduït del pressupost.

Se pren en consideració la proposició i passa a la Comissió d'Hisenda.

Ordre del dia

Queda sobre la taula una instància de l'Ajuntament de Sant Cugat Sasgarrius.

Se dona compte de la resolució del consulti obert per la Direcció general d'administració respecte a la plaça de secretari de la Diputació, quedant aprovat el dictamen del departament central.

S'aproven tots els dictàmens de l'ordre del dia menys una petició de prorroga de mandat pels contractistes del troc segon del camí de Sant Boi de Lluçanès a la carretera de Barcelona a Ribes.

El senyor Verdader i Callís s'apoya en aquesta prorroga perquè el contractista imposa el pagament d'una quantitat als qui passen pel troc, causant la caiguda de la vida dels pobles veïns creuen que aquesta prorroga no té altre fi que'l seguir cobrant quantitats als carreters que l'utilitzen.

Proposa que's consulti als Ajuntaments interessats i segons diguin concedir o no la prorroga demanada.

El senyor Bartrina dona compte de que la comissió d'Hisenda ha rebut el dictamen sobre els pressupostos, i proposa que quedi inclosa a l'ordre del dia de la sessió, quedant d'ara endavant de la teua per a ser discutit a la propera sessió.

Se sospèn la sessió a dos quarts de sis, renuntant-se als deu minuts.

Les Mancomunitats

El president, senyor Prat de la Riba, dona compte de la reunió celebrada el dilluns pels presidents de les Diputacions catalanes i representants de diferents fractions polítiques, en la que s'acordà tornar a fer públicament un acte solemne de demostració de la voluntat de Catalunya respecte de les Mancomunitats.

Aquest acte consistirà en una gran assemblea dels representants a les Corts i a les Diputacions de Catalunya, la qual tindrà lloc el dia 21 del present mes.

Essent així que en l'esmenat dia seran nombrosíssims els hostes de la Diputació barcelonina, creu que serà necessari invitar alguns quantitats en gastes imprevedibles i en obsequis.

En vista d'això, el senyor Prat demana la corresponent autorització.

El senyor Verdader i Callís apleha l'acord pels presidents de les Diputacions i adherint-se a les fundades paraules del senyor Prat de la Riba demana per a ell un vot de confiança per a que obri segons cregui convenient.

Per unanimitat és aprovada la petició del senyor Verdader, i no havent-hi més assumptes de que tractar s'acaba la sessió a tres quarts de sis de la tarda.

El viatge d'En Poincaré a Espanya

POINCARÉ

Extranya contradicció que fa altra volta actual la frase que feta d'Espanya el país dels vicereines. Entom d'En Poincaré una idèntica reanimació ressona en els diaris radicals i en els ultra-conservadors.

Arriba amb ell—diuen els primers—la França realista i cesariana, que voldrà estimular els batecs imperialistes de la Espanya palatina; representa—afirmen els segons—la França que nasqué en la Convenció, eterna enemiga de les expansions tradicionals hispaniques. I fins alguns d'aquests intel·lectuals que, ignorants de la vida política, mai saben jugar el taló d'Àquies quan se llençen contra les democràcies, saluden, malgrat el seu conservadorisme eposeur, malgrat el seu catolicisme líric, la presència d'En Poincaré com la del precursor del vell imperi francès restaurat.

En Poincaré és la França i la França fins sota Lluís Felip i Napoleó III és la Revolució. No hi fa res que al seu pas els intel·lectuals que ara porten el figurí monàrquic i la turba rural que encara enyorra el vasallatge feudal, cantin la Llorència i que s'arriba a pensar en la possibilitat de que's repeteixi el 2 de Desembre, passant En Poincaré de president a emperador. La França no retrocedeix i En Poincaré, primer que tot, oposa les seves paraules d'home d'esquerra a les il·lusions dels camelots del rois. Doncs què: no acaba de dir a Tolosa que la política francesa té d'ésser d'esquerra i té de apoiar-se en els grups esquerrans, governant-se per a tots els francesos? No són aquests els pensaments d'En Barthelemy i d'En Briand? I algú s'arriba a cap de dubtar del dalir renovador i l'ànima democràtica d'aquests dos homes, sobre tot d'En Briand, d'aquests homes que afirmen no renunciar mai, mai, la França les seves relacions amb el Vaticà? Més encara. Un plebiscit fa un parell de mesos s'ha realitzat, amb ocasió de les eleccions departamentals, i els conservadors perdren 60 llocs que foren recuperats pels radicals i sobre tot pels socialistes, victòria demostrativa de que's elements de l'Acción Française no tenen cap força política—fóra de París, i encara aquí podrien parlar de l'esperit anti-governamental de la gran ciutat—i que's melinistes, els moderats, cada dia van més a la desfeita. Ara mateix, finalment, no acaba d'ésser expulsat del poble de Pleuruit el capellà que ha dit en l'església ja tancada la darrera missa de Pleuruit? No prepara Barthelemy a presentar-lo al Parlament el projecte de defensa laica?

Amé Poincaré ha entrat a Espanya la França revalorant. Perquè ell, el president aclamat per la Marra Lloresca, i no té d'oblidar que ell és l'home —és aquell que essent ministre pronuncià la primera sentència a favor d'En Dreyfus en son discurs històric, aquell que fou una de les primeres figures del bloc que defensà i votà la separació de les esglésies i l'Estat, aquell que digué a En Méline: «A nosaltres, M. Méline, ens separa tota la qüestió religiosa.» «Tota la qüestió.» Des del cel a la terra, que sota els seus balcons passen les rotores militars i sota la seva presidència se vota, amb tot el dolor, la llei dels tres anys de quater? Cert, però cert també que En Poincaré, l'home avui d'Espanya, és pacifista, se troba davant d'aquesta tragèdia francesa que és l'Alemanya i tot fent veure que s'enfronta la França per a la guerra, assegura la pau i amb la pau la grandesa de la República.

Entra a Espanya, per segona volta, aquests dies la tradició francesa, feta de protestantisme, d'Enciclopedia, de Convenció, de bonapartisme, de romanticisme, d'insurreccions socialistes, de cants de Victor Hugo, conspiracions d'un Blanqui, i teories d'En Proudhon sota l'imperi; de separatisme republicana, d'oposició laica, de procedis Dreyfus, de gubernamentalisme radical... Ningú pot alçar el braç contra la França en nom de cap manament fet a la Llibertat. Si de caigudes se l'acusa, culpa serà de les realitats perennies, no pas de la democràcia que la empeny. I és per això que s'admiri a En Poincaré, perquè ell representa la tradició francesa, laica, civil, expansiva, humana, renovadora, França contra'l Vaticà, França contra les aristocràcies arbitràries, França contra les petrificacions legals, França contra les sectes religioses i pretorianes, França contra les terres selvatges, França incorporant a l'Europa als pobles arcaïcs en les seves llegendes. Poincaré la vella França? Conformes, però quina és la vella França? Contra'l Renaixement no hi ha res; davant de l'Enciclopedia cap aplec d'homies ni d'ideologies; la Convenció i en Bonaparte són insuperables i la República ha esdevingut, després de l'Anglaterra, la més gran força imperialista. I la França següent essent la França, centre espiritual del món. I tot això, en fi, és Democràcia.

(Per telègraf)

MADRID, ENGALANAT

L'edifici de la Companyia Peninsular de Telèfons serà segurament dels que més cridarà l'atenció, car tota la part alta de la fatxada ha sigut coberta materialment de bombes elèctriques, que formen els escuts espanyol i francès.

Varis ciutadans han fet també instal·lacions i ha començat a guarnir-se l'entrada del Café de l'Eliseo.

De la plaça de Atocha a l'estació del Migdia s'hi eleva un artístic arc.

Totes les illes de la Cuesta estan engalanades amb gallanes.

A les vides de la marquesina de la

estació s'hi han instal·lat també nombroses bombes.

L'estació del Nord està molt adornada. Avui apareixeran probablement totes les cases de Madrid endomacades.

No hi haurà oficina en els ministeris. L'edifici del Crèdit Lyonnais ha fet una instal·lació elèctrica combinant els colors de les dues banderes. En el centre hi ha l'escut de França i als costats d'aquest, dos d'Espanya.

L'ALLOTJAMENT

Les habitacions en que s'allotjaran monsieur Poincaré i el seu seguit, estan esplèndidament adornades.

La saleta, l'avant-cambra, i la cambra estan decorades com en el temps en que ocupava dites habitacions l'infanta Maria Tèssa.

L'única novetat és haver instal·lat en elles la llum blanca.

La saleta té el seu principal adorn en la col·lecció de tapicors representant l'història de Ciro el Gran, reproducció de la del segle XVII que posseïx la família real.

L'avant-cambra vesteix sos murs amb tapicors de la real fabrica de Madrid, que constitueixen la col·lecció de l'història de Josp, David, Salomó i Absaló.

En el centre un grup de bronze representa a cavall a Isabel la Catòlica. Estàn vestits sos murs amb tapicors del segle XVI, amb els famosos tapicors anomenats de les esferes.

Els mobles d'estil Lluís XIV, són de color cafè i or, i en una hermosa consola hi ha jocs de bronze.

El despatx conté la taula que usà en el Pardo fins els últims moments don Alfons XII.

Els mobles són estil imperi.

Decoren els murs els retrats de Ferran VI i de la reina.

L'habitació següent és l'aroba de monsieur Poincaré.

Es dels temps de Carles IV, amb draperia blava, brodada en plata.

Els mobles, tapicats en el mateix tò, són de caoba i bronze daurat.

Penjen dels murs quadres d'assumptos religiosos.

Tot respon en aquesta habitació a l'estil imperi.

Crida l'atenció un vitallador de malaquès.

Següent el quarto de confiança amb una gran llum veneciana amb marc de caoba i aplicacions de bronze.

Les demés habitacions són el quarto de bany i el menjador.

L'aroba de M. Mollard està tapicada de vermell i és d'estil anglès modern.

El seu despatx té els murs coberts de tapicors.

Als costats està l'habitació de monsieur Pognon.

Els demés s'hostatjaran a les habitacions de la planta baixa.

M. Fichon ocuparà varis salons.

La cambra de torn és del temps de Isabel II amb incrustacions de fusta fina i daurats.

El mobiliari és de caoba i sobre una consola hi ha valuosos objectes artístics, entre els bronzes notables del temps de Carles IV.

Penjen de les parets varis quadres d'En Jordán.

La taula que hi ha al despatx és d'estil Lluís XVI.

L'habitació està tapicada de blanc i vermell.

L'avant-despatx és també de molta amplitud.

La peça d'entrada té sobre les mobles objectes artístics, entre ells un grup de porcelana del Restit.

Les demés persones de la suite: presidencial estan allotjades en varis salons.

En el saló general de recepció hi ha un primorós tapic amb el retrat del príncep Baltasar Carles de Veldquez, fet en la real fabrica de Madrid.

LA FORMACIÓ

Des de l'estació del Nord al Palau, formaran els batallons següents: Rei, Aragó, León i Guenca, sapadors, ferrocarrils, guàrdia civil, Intendència, Sanitat, companyies milicians, veterans i batalló de Asturias, quatre regiments d'artilleria, esquadrons de cavalleria de la guarda civil, regiments de cavalleria de la Reina, Príncep, húsars de Pavía i de la Princesa, i caçadors de Maria Cristina.

Les tropes vestiran de gala i estaran manades pel capità general.

Com addició a l'ordre de la plaça va unida a les anteriors disposicions la següent al·locució de la capitania general:

«A l'exèrcit:

Després de les terminants prescripcions que deuen assegurar l'èxit en la formació previnguda, me resta solament dir-me a tots, generals, queques, oficials i tropa, i dirigir-me al seu cor per a que cada dia es converteixi en agent activisme de la exactitud i brillantesa.

Ens presentem a la contemplació del primer magistrat de la nació francesa, nostra veïna i amiga, i és absolutament precís que el concepte de demà vos sigui favorable.

S. M. el rei, nostre august sobirà i queix, espera confiat en que complirem amb nostre dever posant en això nostra bona voluntat que pingüi deixarà de fer-ho en cap banda.

Tingueu present que l'exèrcit és el regidor de la vida nacional, aquí en la pau, acreditant la disciplina i la instrucció, com estan acreditant el seu valor heroic a l'altre banda del estre les tropes que lluiten per l'honor de les armes i l'engrandiment de la patria. — Bazán»

INVITACIÓ A LES CAMBRES

El comte de Romanones ha dit als periodistes que'l Govern hauria desitjat que

a l'estació acudissin a rebre a M. Poincaré tots els senadors i diputats, però no havent-hi espai suficient i atenent-se al precedent de la visita del rei a París, s'ha invitat a les Messes d'ambdues Cambres com a representació de tots els representants del país.

DISCURSOS

El senyor Vintxenti pronuncià en la recepció dels consellers francesos, el següent discurs:

Benvinguts siuu. Aquesta visita, senyors consellers, m'afalaga, fent-vos els honors en terra espanyola i desitjo que trobeu en la nostra patria l'idea de la més viva simpatia i sentiu de prop els batecs d'un poble que aspira incorporar-se al conjunt de les nacions directores.

No volem ésser un poble inert, passiu, volem ésser un poble avançat, ordenat, perquè no tenim dret de permanèixer impàvids contemplant el passat. Som dels vostres, senyors. Permeteu-me que en nom del municipi de Madrid solliciti l'honor de que accepteu l'esmorzar amb que us invitem per a demà. Així tindreu un nou títol a nostre afecte i nosaltres per a vosaltres un deure de reconeixement.

Us pregem, també, que accepteu nostra medalla municipal, homenatge de la capital d'Espanya a la de França, record de simpatia i fraternitat, bandera de pau i d'amistosa unió.

Fou molt aplaudit.

El president de la municipalitat de París pronuncià a continuació un eloquent discurs de gratificat per la felicitat acollida de que han sigut objecte els representants del mateix.

En nom de nostra delegació—digué—agraïxo els encoratjadores paraules de benvinguda que'ns heu dirigit.

Ens quedem agraïts a la calurosa acollida vostra que deixarà en nostra ànima un inesborrable record.

Hem respost a vostra amable invitació amb el major plaer i gran alegria. Hem vingut moltos, posser massa, però no hem pogut sotstreure'ns a l'encant de la bella ciutat, a la fama llegendaria de vostra ciutat, com tampoc a l'honor de representar a París acompanyant a nostre President de la República, al que, segons gràfica expressió de vostre ministre d'Estat, s'espera amb els braços oberts.

Hem pensat que tal vegada tinguéu una petita participació en aquesta acollida i nostra significació la tenim justificada amb excés.

La Permanència del President entre vosaltres ens permetrà establir més nostres aspiracions recíproques. Aquesta cura permanent a Madrid deixarà en nostre cor inesborrable record.

Ens feliçitem ésser hostes d'aquesta admirable capital plena de meravelles d'art i monuments que recorden l'Historia nacional.

Ens alegrem de trobar-nos aquí en el moment en que vostre jove monarca, que fa temps conquistà París per la vivacitat del seu geni, la seva democràcia, les seves habilitats, per la seva gràcia cavalleresca, pel seu valor estoic, va a ésser visitat pel president de la República Francesa per a apropar més aquests dos pobles que s'atreuen l'un a l'altre per les poderoses afinitats de raça, d'ànima i inclinació.

EN LYAUTEY

A les 5'20 d'abir retornà el rei al Palau, d'un passeig per la Casa de Camp.

Deu minuts després arribà al Palau el general Lyauté, acompanyat dels coronels Pellé i Echagüe, en

A les 6:30 ha sortit el tren presidencial cap a Madrid.

A VITORIA

Vitoria. — Ha vingut el tren que condueix a M. Poincaré, sense cap incident.

MÉS D'EN LYAUTEY

Després de dos quarts de vuit del vespre ha estat al Palau el general Lyautey.

Després d'una llarga conferència amb el rei, visitat les habitacions que ha ocupat M. Poincaré.

El President francès ha deixat targetes en els palaus dels infants i ha signat en l'album de la reina.

ELS FRANCÒFONS

El «Correo Español» diu que són moltes les persones que aniran demà a deixar targetes a l'ambaixada alemanya.

PARLA L'ALBA

El corresponent a Madrid de «Le Petit Parisien» ha celebrat una entrevista amb el ministre de la Governació, amb relació al viatge de M. Poincaré.

El senyor Alba presideix de parlar de política internacional per haver parlat ja d'això el quecle del Govern i el ministre d'Instrucció.

Enten que'l viatge de M. Poincaré pot ésser el començament d'una obra positiva de conciliació i d'unió d'Espanya, que molts francesos desconfien o jutgen amb error.

Espanya no és un país de castanyes i menys un país oprimit i injusticier. Són una nació, que després de desgràcies històriques, s'ha entregat a una labor de reconstrucció interior i que en l'ordre polític aspira a llibertat i democràcia.

LO QUE DIU LA PREMSA

«El Imperial» publica en lloc preferent un article de benévola a M. Poincaré i elogia el comte de Romanones, d'Echegaray, de Pérez Galdós, de Palacio Valdés i de Métrane de Cavia, relacionats a la visita del president de la República francesa.

«El Liberal», «La Mañana» i «El B. C.» indiquen l'article de fons a donar la benévola a M. Poincaré i consignen elogis a la persona.

«El País», «El Radical» i «El Socialista» també s'adonen el president de la República francesa, però no es mostren contents amb que anem a una intervenció amb França per lo que respecta a la guerra del Marroc.

«El País» té les dècimes que s'estan publicant aquests dies i protesta de que hagi sigut empresonat el jove socialista Francisco Villar Carmona, que la quinica dies va venir de Barcelona per a treballar.

«El Universo» diu que els culpables de que el poble gosi de llibertat en espectacles com el d'Avui a l'arribada de M. Poincaré, són els que han elevat l'atenció personal a categoria de procediment polític.

En «La Monarquía», que ha preparat un número extraordinari que apareix amb treballs de personalitat espanyola i francesa, diu el senyor García Prieto:

La visita del president de la República francesa a nostra patria m'és molt dolent per la significació de la mateixa i per qu'ha realitzat en l'alta representació de l'illustre M. Poincaré, car no puc oblidar que vaig tenir la fortuna de negociar amb ell, com a ministre de Negocios Extranjeros, el que anomenem avui tractat franco-espanyol de 27 de novembre darrer, origen de aquest mutu afecte de pobles veïns que tenen anàloga missió que cumplir al Marroc.

«El Socialista» diu que no sols no dona la benévola a M. Poincaré, sinó que protesta d'aquesta visita que ha de contribuir a que augmentin les nostres desgràcies nacionals a l'Àfrica.

Des de París

ARRIBADA A DAX

París. — El tren presidencial ha arribat a Dax a les 11:15 del matí.

Les autoritats locals han saludat a M. Poincaré i els ministres MM. Pichon i Barthou, els quals han recorregut la població en carruages, essent aplaudits.

CAP A CARTAGENA

A la 11:10 d'aquesta tarda han arribat de Tolon cap a Cartagena els cuirassats «Voltaire», «Danton», «Diderot» i «Mirabeau», precedits de dos cotxes torpeders.

A BAIONA

El tren presidencial ha arribat a Baiona a les 12:40.

El temps, que's presentava plujós a Dax, s'ha assecat a l'arribar a Baiona.

M. Poincaré ha sigut saludat a l'estació per M. Berard, sub-secretari de Belles Arts, senadors, diputats, autoritats civils i militars, els alcaldes d'Irun i San Sebastián i una comissió de l'Ajuntament de la capital basca.

El president de la República, acompanyat de tot l'element oficial, ha visitat el Museu Bernal, on ha dit que les quadres de Goya i el Greco li indiquen el camí d'Espanya, país amic al qual va a portar la salutació de França.

Els edificis públics de Baiona i moltes cases particulars estan emparats amb banderes espanyoles i franceses.

El president ha rebut a la Casa Consistorial, a les 12:45, al president i varis membres de la Cambra de Comerç espanyola.

Al Museu Bernal s'ha servit un esmorzar, al que han assistit els alcaldes d'Irun i San Sebastián.

El diputat i alcalde M. Garat ha fet vots per a que M. Poincaré tingui un feliç viatge, al·legant que les poblacions vasques es feliciten de tot lo que pot contribuir a l'aproximació dels pobles francesos i espanyols, estremeixent cada dia més els laços, ja nombrosos, que uneixen a les dues grans nacions destinades a entendre's i estimar-se.

A les 2:30 ha marxat M. Poincaré, en automòbil, cap a Biarritz. Sant Joan de Luz i Hendaya on es troba ja madame Poincaré.

A BIARRITZ

Ha arribat a Biarritz M. Poincaré, essent saludat.

En el trajecte de Baiona a Biarritz, l'automòbil presidencial s'ha deturat breus moments a Anglet, on l'alcaldia ha expressat a M. Poincaré la satisfacció que experimentava al rebre al primer magistrat de la República en el moment en que va a portar la salutació de França al sobirà del País basc.

A l'arribar a Biarritz el president ha sigut rebut per l'alcaldia i senador M. Forbans, qui, després de saludar-lo, ha afegit: «Havem pogut distingir entre les aclamacions entusiastes dels habitants de Biarritz, les veus dels nostres amics d'Espanya, tan nombrosos a Biarritz i les manifestacions dels quals són com les primèries dels homes que us esperen demà a l'alta banda dels Pirineus».

Ha arribat M. Forbans tenint vots pel feliç èxit del viatge al país basc.

M. Poincaré ha marxat, en automòbil, cap a San Juan de Luz i Hendaya, entre entusiastes aclamacions.

D'UN QUEFE D'ESTAT A L'ALTRE

M. Poincaré ha sortit d'Irun a les 6:30. Moments abans de la sortida ha rebut un telegràfic del rei d'Espanya.

— Remerem a V. M. els amables vots de benévola. Acabem d'empresonar, entrant a Espanya, la sinceritat dels sentiments del poble espanyol envers la França. Em compla en expressar-vos, a mon torn, tots els vots del meu país per V. M. i per la vostra noble nació. — Poincaré.

EL BANQUET A EN LYAUTEY

Al menjador del ministre de la Guerra, esplèndidament decorat, s'ha celebrat el banquet en honor del general Lyautey.

Hi han assistit l'infant don Carles, el general Luque (qui malgrat estar indisposat no ha volgut suspendre l'acte), els generals Bazán, Linares, Echagüe, Orozco, Contreras, Ventalló, Marvá, els coronels espanyols Las Heras i Reixach, i els francesos Pellet i Tillon, el capità francès Bepedé, l'ajudant de l'infant don Carles, els capitans Luque i Luvellé posats a les ordres del general Lyautey.

No hi ha hagut brindis.

PREPARANT LA REBUDA

AIGUA BOTIABALS

Tota la nit passada ha plogut torrencialment a Madrid i ha continuat durant el matí.

A les sis s'ha tocat diària en els quarts per a les tropes que devien cubir la carrera en l'arribada de M. Poincaré; trobant-se totes elles amb trajo de gala en formació, a dos quarts de deu, des de l'estació del Nord, pel passeig de Sant Vicens i carrer de Bailén fins a la porta central de la reixa de la Plaça d'Armes.

Manava la divisió el general Tovar.

La primera vegada a les ordres del general Moragas composta dels batallons del Rey, Aragón i Cuenca, ocupà la Plaça d'Armes fins al número 6 de la Costa de Sant Vicens, i la segona brigada, que manava el general Prendergast, composta del segon regiment de capadocis munitats, un altre de ferrocarrils, forces a peu de la guarda civil, intendència i sanitat militar, amb una companyia de militars se situà, en columna de seccions, en el carrer de Ferraz, cubrint el final del carrer, i en la Plaça dels Ministros la guarda civil.

Els regiments d'artilleria de 2a i 3a segons nombrats, se situaren a retaguardia de l'altre en columna de bateries, amb intervals reduïts en el passeig de la Virgen de la Puerta.

Els quarts i quints, en igual formació, en el passeig de la Florida, amb el cap darrere de la infanteria en línia.

La divisió de cavalleria està manada per l'infant don Carles.

Els balcons dels carrers del trànsit estan endomacats.

Al públic no se li permet ocupar les acèrdes.

Les tropes aguanten firmíssimes la pluja següida.

MAL TEMPS ANIMACIÓ

PELS CARRERS

El dia s'ha presentat plujós, desagradable; però amb tot i això els carrers es troben animadíssims, dirigint-se la gent vers l'itinerari que ha de recórrer M. Poincaré.

Les vies per on ha de passar la cavalleria estan emacades.

Quasi tots els balcons propers a la Porta del Sol llueixen domagons dels colors nacionals francesos i espanyols.

Els tramvies porten el trolleu adornat amb banderetes.

A L'ESTACIÓ. PRECAUCIONS.

ESPERANT L'ARRIBADA DEL PRESIDENT FRANCÈS

Quan arribem a l'estació, aquesta està ocupada militarment.

El luxe de precaucions és inusitat.

Als periodistes que duem passaport personal, previa identificació, ens destinen les finestres de les oficines del pis principal per a presenciar l'arribada.

L'estació està adornada amb escuts i banderes entrellaçades de França i Espanya.

La sala principal d'espera està amoblada luxosament amb mobles estil imperi i tapicats.

En l'andèn s'ha col·locat multitud de plantes i una magnífica alfombra de moqueta morada.

Cinquanta guardes de seguretat i nombrosos agents que personalment dirigeix el director de seguretat, impideixen l'accés a l'andèn fins als mateixos empleats que tenen ordre de no abandonar les seves respectives oficines.

Totes les vies estan lliures.

Es sent el redoblar dels tambors, i a dos quarts de deu entra a l'andèn una companyia del regiment d'Assutis, que han de rendir els honors a M. Poincaré.

Moments després van afluint personatges a l'estació.

El Govern ve tot d'uniforme, a excepció del ministre de la Guerra, que no hi assisteix per trobar-se malalt.

El senyor Mauru se presenta de levita i abraça al comte de Romanones.

El senyor García Prieto ve d'uniforme.

A les deu es troben a l'estació els presidents i ex-presidents de les Cambres, Alcalde, Governador, nombrosos regidors, president del Suprem del Tribunal de Comptes, ambaixador i personal de la ambaixada francesa, Grans d'Espanya i altres elements militars i palatins.

Arriben els infants don Ferrán i don Alfons, lluint els respectius uniformes i se'ls tributen els honors corresponents.

A les deu arriba el rei que vesteix de capità general, ostentant la gran banda i el cordó de la Legió d'Honor i el Toixó d'Or, i altres condecoracions.

Després de saludar als presents revista la companyia que tributa honors.

Com ajudants l'acompanyen els marquesos de Viana i de la Torrejilla.

Es col·loquen en dues files: el Govern amb el president al cap, els senyors Villanueva, Azaña, Boronat, Mauru, García Prieto, el president del Tribunal de Comptes, el del Consell d'Estat senyor Navarro Reverter, el governador, l'Alcalde, el president de la Diputació, l'introduïdor d'ambaixadors comte de Pie de Concha, l'Alcalde de París, els generals Azcaraga, Linares, Echagüe, Orozco, Contreras, els ajudants del rei els marquesos de la Mina, Viana i Torrejilla, director de seguretat, ambaixador de França i altres distingits personalitats.

Arribada d'en Poincaré

PRESENTACIONS. REVISTA DE TROPES. L'ALCALDE DE MADRID. LA COMITIVA. ENTUSIASME POPULAR. MÉS AIGUA

Les bateries del quarter de la Muntanya comencen a canegar les 25 canones.

La locomotora ve envaïda amb escuts i banderes. Es de les fa no inaugurades per la Companyia del Nord i porta el número 4.001.

La companyia del regiment d'Assutis amb bandes i musics tributa honors. La música entona la Marseillesa.

El tren consta de 8 unitats: cotxe-saló, cotxe-restaurant, sleeping, tres cotxes de primera i dos furgons.

Baixa el president de la República, que vesteix de frae, ostentant en són pit la banda del gran cordó de la Legió d'Honor.

El rei li allarga la mà afeciosament, saludant-lo en nom d'Espanya i donant-li la benévola.

Immediatament el rei procedeix a les presentacions de rigor. El salut en M. Poincaré i el senyor García Prieto és molt afectuós.

Terminades les presentacions, reduïdes a una breu venia, es col·loca la comitiva en el primer andèn, formant dos llargues files i desfilant-se en primer terme el Govern.

El rei, donant la creu al president de la República, revista la companyia que presenta armes, mentre la música continua tocant «La Marseillesa».

El cotxe que mana el piquet d'honor es dirigeix a M. Poincaré escortant-lo l'estació de la companyia que mana.

Terminada la revista la companyia d'el regiment de Assutis desfila en columna d'honor, amb gran mercaderia, davant del rei i M. Poincaré.

Acte següent passen a l'avançada el moment de desfilada de seguretat, seguit de la comitiva i el president de la Municipalitat de París presenciat al president de la República francesa a l'alcaldia de Madrid, qui li dona la benévola en nom del poble de Madrid i a la vegada presenta al senyor Vicens a la comissió de regidors madrilenys.

A les onze menys vint s'organitza la comitiva per a dirigir-se al Palau en la forma següent:

Primer cotxe, a la gran Daumont, tractat per quatre cavalls, amb palafrans i cotxe corral: M. Poincaré i el rei d'Espanya, donant don Alfons la dreta al president de la República francesa.

Segon cotxe: infants don Ferrán i don Alfons, amb ajudants.

Tercer: M. Pichon, ministre de Negocios Extranjeros de França, i quetes de Palau, marquesos de la Torrejilla i Viana.

Quart: M. Mofard, director del protocol; general Baumeu, ajudant de M. Poincaré; comte de Béjar i general Espinosa de los Monteros.

Quint: M. William Martin, coronell Boulanger, diplomàtic senyor Ferraz i comte de Grove.

Sis: Coronel Penelon, coronel Piliñon, major dom de setmana i coronel Rives.

Set: Tinent de navili don D'huart, M. Villet, M. Puignou i tinent de navili Nardis.

Següent la Casa Militar, a cavall, inclos el general Amar.

Tanca la comitiva l'esquadró de l'escola real.

Davant de l'estació del Nord hi havia congregat algun públic, amb tot i la persistent pluja que, que ha destitut en gran part la rebuda, tributa una ovació als dos quetes d'Estat.

Totes les tropes tributen honors.

La comitiva de seguretat havia pres grans precaucions fora de l'estació, no permetent al públic acostar-se als carruatges.

La presència d'ambuladors que's visques, acompanyats d'ambuladors i visques.

Rodejat de l'escola real s'ha posat en marxa el carruatge que ocupaven el rei i M. Poincaré, seguit dels altres cotxes en la forma indicada. En el passeig de Vicens no s'ha permès l'accés del públic.

Els balcons estaven plens de públic, entre el qual es veien moltes senyores que saludaven als dos quetes d'Estat agitant els mocadors.

A la plaça de Sant Marçal estava format un regiment de cavalleria, darrera del qual s'agraciava el públic per a veure el pas de M. Poincaré.

Aquest durant tot el trajecte ha sigut acollit amb aplaudiments i aclamacions repetides de visques a França i Espanya.

M. Poincaré i don Alfons contestaven a aquestes manifestacions somrient i amb il·luminacions de cap.

Al desembarcar el carruatge a la Plaça d'Armes s'ha produït un moviment d'expectació. Les bandes han començat a tocar la Marseillesa i la polcia ha tingut de fer grans esforços per a contenir al públic, que s'agraciava per a veure a M. Poincaré.

La pluja continuava essent torrencial.

CAP A PALAU. SALUTACIONS. DESFILADA

El rei i el president han entrat a la Plaça d'Armes per la porta de la reixa, als acords de la Marseillesa, tocada per la banda del regiment del rei, que a les vuit ha arribat en la guarda exterior als enginyers.

A la Plaça d'Armes no s'ha permès l'entrada.

Al centre de la Plaça formava la guarda exterior.

El cotxe del rei i el president ha arribat amb l'escola formada a la francesa fins a l'entrada principal del Palau.

M. Poincaré anava descobert, malgrat la pluja.

El primer de baixar del cotxe ha estat el president.

L'escola d'honor estava coberta pels guardes del rei i dels d'abanderats. El rei estava decorat amb magnífics exemplars de palmers.

Després de l'escola hi havia els grans d'Espanya, oficials de batallons i escola real, major dom de setmana i gentils homes, essent-se la línia fins al replà dels Lleons.

El rei i el president, escoltats per un piquet d'abanderats han pujat l'escola, seguit de tots els elements de la Cort, fins a l'entrada de la Sala, on esperaven les Reines i la Reina.

Aquestes havien arribat pel següent ordre: l'infant Isabel, amb la seva dama senyoreta Beland de Lís; els infants Alfons, Beatriz i Ferrán, amb el duc de la Victòria; l'infant Alfons, fill gran de don Carles, amb el seu professor senyor Jurado; i per l'infant Lluís, amb la marquesa del Aguila Real.

M. Poincaré ha fet una gran reverència davant la Reina Victoria, beant-la la mà. Lo mateix ha fet amb la reina mare i les infantas, mentre la música d'abanderats tocnava la Marseillesa.

L'escola del Palau presentava un magnífic aspecte.

Després tot la rega comitiva ha entrat al Palau, sortint al balcó per a presenciar la desfilada, que ha estat vistósissima.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

Consegüent un recort als exercis espanyols i francesos que lluiten al Marroc per l'engrandiment d'ambdues patries.

Dedicat un reportatge a M. Loubet.

Finalitat el senyor Vicens brindant pel Consell municipal de París i del Sena, per la gloria i prosperitat de França, per monsieur Poincaré i pel rei.

Les darreres paraules de l'alcaldia son acollides amb calurosos aplaudiments, victoriant-se a França, a Espanya, a M. Poincaré i al rei.

La banda municipal entona la Marseillesa i a continuació la marxa real, quets començats escolten respectuosament i de peu.

A continuació brinda, en francès, l'alcaldia de París.

Diu que la recepció entusiasta que s'ha tribuat a M. Poincaré a Madrid ha superat a les esperances.

L'amicat de les municipalitats de Madrid i París — diu — s'ha afirmat avui.

Devem treballar per a assegurar, davant els dos pobles, amical en els dos sentits polític i colonial.

Som un llaç d'unió d'industrial i comerciants; Espanya i França deuen marxar de la mà, acceptant l'expressió gràfica de vostre jove Sobirà, tan gran per sa intel·ligència com per son cor i valentia.

Un altre, som herets del mateix geni, temim la mateixa sang i la mateixa mare, i els Pirineus no deuen ésser una barrera que separi ambdues patries.

A Barcelona, en nom del Consell del Sena, alçant sa copa en honor de Madrid, per sa generositat, per l'unió d'Espanya i França, per la bellesa de les dones madrilenyes, a quals pels — diu — per sa distinció i sa gràcia col·loca l'homenaje de nostra respectuosa admiració.

Entusiastes visques, ofeguen les darreres paraules de l'alcaldia de París.

La banda municipal, novament entona els dos himnes nacionals.

A continuació, brinda el senyor Ruiz Gámez.

Comença recordant, que com alcalde de Madrid, tingui l'honor de saludar als consellers francesos a París, amb ocasió del viatge del rei.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

No hi ha hagut cap incident.

COTON

Formació del CENTAS ALGODONERO DE BARCELONA

Temporada	1973	1974	1975	1976	1977
Setembro-Setembro	7:13	7:13	7:13	7:13	7:13
Setembro-Outubro	7:14	7:14	7:14	7:14	7:14
Outubro-Novembro	7:19	7:18	7:25	7:24	7:24
Novembro-Dezembro	7:22	7:22	7:22	7:22	7:22
Dezembro-Jan.	7:21	7:18	7:18	7:17	7:17
Jan.-Febrer	7:20	7:18	N	N	7:17
Febrer-Mars	7:20	7:18	N	N	7:17
Mars-Abril	7:20	7:15	N	7:18	7:17
Abril-Maig	7:19	7:13	7:13	7:13	7:13
Maig-Juny	7:18	7:13	7:13	7:13	7:13
Juny-Juliol	7:17	7:17	7:17	7:17	7:17
Juliol-Agost	7:18	7:18	7:18	7:18	7:18

ALEXANDRIA, 7 d'octubre
Art. Ques. Agni-Ques. Tan

NOVA YORK, 7 d'octubre
Avui

	Anterior	Posterior		
	Tanca	Obre	s. ^a	Tanca
responsable	14' 10"			14'

	Antena	Obra	a.	Tan
responsable	14' 10	13' 58	13' 53	13'
octubre	13' 73	13' 58	13' 53	13'
noviembre	13' 57	13' 58	13' 53	13'
diciembre	13' 64	13' 58	13' 53	13'

ener.....	13' 62	13' 49	13'
arg.....	13' 68	13' 58	13'

ener.....	13'82	13'49	13'
arg.....	13'80	13'58	13'
aig.....	13'72		13'

Arribades als ports dels Estats Units 50,000 balles
 1 dies, contra 34,000 de l'any anterior.

Per causa dels temporals, no hem rebut
 tanca de darrera hora.

l'any de guerra nova.

Procedencia	Middling fair	Fully good midd.	Good Middling
Orl.-Texas.	188 a 200	191 a 173	188 a 181

formació de la casa]. R333. Dia 7 d'octubre

Elstee kilos, fora comiss		Dia 7 d'octubre	
adafús, nou.....	de 117'00 a 117'40	passota	
ix Arag.....	de 135'50 a 132'30	—	
ures.....	de 134'50 a 135'25	—	
ortosa.....	de 139'25 a 132'30	—	

gás, extraverge	8'50	passetas caia
— Superff.....	7'50	—
— Trompeta.....	8'50	—

gas, extravergo	8'50	positiva	cala
Superfi.	7'50	—	—
Trompeta.....	6'50	—	—

CAFES Y SUCRE

Formacón de la casa EMIL GASSSET Y C.ª, calle
Princesa 58.

HAVRE 7 Footballe

(Cafe good Average)	Obras	Tu
---------------------	-------	----

Sostingut, PARIS, 7 d'octubre

Sostingut,	PARIS, 7 d'octubre	Obre	Tau
Octubre.....		31'02	31'02
De octubre.....		31'87	31'87
Novembre.....		32'50	32'50
Desembre.....		22'09	32
Sostingut,			
	HAMBURG, 7 d'octubre		

Fonolexica Lammenschmidt

Amb la pronunciació figurada, amb arreglo al sistema fonètic del **METODE TOUS SAINT-LANGENSCHIEDT.**

Acaba de publicar-se:

DICIONARI DE BUXACA A PER GASTON I PILAR LE LOUÏER :: FRANCÈS-ESPANYOL ::

611 PÀGINES, EN TELA, PESETES 3.

Publicats anteriorment:

CATALÀ - ALEMANY **PEL DOCTOR EBERHARD VOGEL**

621 PÀGINES, EN TELA, PESETES 3.

(EN PREPARACIÓ: ALEMANY-CATALÀ, PEL MATEIX)

ESPANYOL - ALEMANY PER DON A. PAZ I MELI

557 PAGINES, PE SETES 3.
ALEMANY - ESPANYOL PEL MATEIX
 510 PAGINES, PESETES 3
 Les dues parts en
 un sol volum. **Pessetes 5'50**
 DE VENDA EN LA
Libreria Nacional i Estrangers

MARIN -- OPTIC

Grat assortit en gales y jentes de cristall de roca de primera classe, a 6 pessetes. Leses d'aigua cristall insuperable. Preus redits. Se serveixen amb exactitut y rapidesa els encàrreg dels senyors metges y oculistes. — Se garanteixen els objectes.

ARCS, 3 (JUNT A LA PLASSA NOVA)

Torna la robustesa, l'alegría, la vitalitat i totes les forces perdudes. ja sigui per un excés de treball mental o bé per altres causes.

A. Serra. Pelai, 9